

IV. KANDIDÁTI

3 VÁCLAV PAČESNÝ

OSOBNÍ DOTAZNÍK

Co se událo za poslední čtyři roky?

Umřel nám tatínek. Kromě toho mě napadají spíše pozitivní události. Třeba nám vyrostly děti, už jim je přes 10 let. Jsou obě super. Zažil jsem s nimi hodně skvělých věcí.

Jak ty ses změnil?

Přibral jsem skoro 10 kg. Vypadaly mi vlasy. Mám bolavý kotník.

Takže celkovou úpadek?

To určitě ne. Kotník se zlepšuje a na podzim jdu na operaci. Pak zas budu běhat a zhubnu. Do starého železa se zdaleka ještě nechystám.

Jsi sportovec?

Nikdy jsem moc nesportoval, až na pár výjimečných období. Hodně rád mám lyže, a to jak sjezdovky, tak i běžky. Rád plavu venku v přírodě. Mám rád hory a horskou turistiku, ale to asi není sport.

Jaké filmy máš rád?

Mám rád filmy, které ještě neznám a které mě něčím překvapí, především ty nezávislé, ale ne kvůli tomu, že jsou „nezávislé“.

Co nejčastěji čteš na internetu?

Počasi, hudbu, sport, mapy, trochu zprávy.

Čeho se bojíš?

Že zklamu sám sebe nebo své blízké.

To jsi psal už před čtyřmi lety.

Ano, ale ono to pořád platí.

Je těžké tě vytočit?

Ne, je to lehké. Zbytečně se vytáčím a pak jsme nepříjemný a protivný. A pak mě to mrzí.

Cizí jazyky?

Anglicky se většinou domluvím. Ostatní je bída. Ať cestuji kamkoliv, vždy se snažím naučit pár slůvek v místním jazyce – hlavně pozdravit, poděkovat a vybrat si z jídelního lístku.

Co budeš dělat v důchodě?

Chodit do Lípy na pivo a blbnout s vnoučaty a trochu pracovat, jedno jak a na čem. Anebo to bude úplně jinak. Nechám se překvapit.

Jaký máš vztah k náboženství?

Jsem ateista. Věřím v jednotu protikladů, tedy i v dobro a zlo. Fascinuje mě život a vesmír. Je mi líto, že my lidé tak často plýtváme s největšími dary, které jsme dostali do vínku, to je náš rozum a cit. Náboženství považuji za úžasný produkt lidského rozumu a citu. Každé náboženství vzniklo v jiném prostředí, zdůrazňuje něco jiného. Každé náboženství je zdroj poznání nás samých a součást kulturní tradice lidstva. Ale nesmí se z něho stát dogma a politický nástroj.

Jsi optimista, nebo pesimista?

Obojí. Občas si myslím, že život je nádherný a občas zase, že život je na hovno.

Svoboda, nebo pořádek?

Jednoznačně svoboda. Punk is not dead. Nesnáším fašismus. Pokud je ale pořádkem myšleno, že doma i na ulici má být uklizeno a útulno a že zločin má být potrestán, tak takovýto pořádek je

nepochybně potřebný.

Skřivan, nebo sova?

Přirozeně jsem asi více sova. Nejlepší je, když sova vydrží až do rána a zažije si to skřívání ráno. Rána jsou krásná, závidím skřívánům.

Pivo, nebo víno?

Pivo.

Mládí, nebo stáří? Platí obojí: jak úcta k šedinám a k moudrosti předků, tak i mládí vpřed. Nejvíc ale záleží na konkrétním člověku a situaci, věk vlastně nic neznamena.

Práce, nebo zábava?

Práce by měla člověka vždy alespoň trochu bavit. Nebaví mě jen tak ležet, takže i se zábavou je naopak většinou spojena nějaká práce (námaha).

Kutil, nebo nemešlo?

Podle manželky nemešlo. Což nerozporuji, neb na kutilství mi nezbývá čas.

Maso, nebo zelenina?

Zelenina a ryby a mořské plody. Ale vůbec ne proto, že je to zdravé. Prostě mi to tak chutná.

Na pochodu Karavany s Janděsem, Wolfem a psem Edwardem Krátou

Teplo, nebo zima?

Mám rád obojí. Vydržím extrémní počasí na obě strany. O něco radši mám zimu, kvůli sněhu a lyžování.

Město, nebo samota?

Samota, pokud je na hezkém místě. Občasná návštěva potěší. Ale ani velké davy lidí už mi dnes nelezou na nervy tak jako dřív. Krásná města mám rád, třeba Novou Paku, Prahu nebo Florencii.

Co tě štve na dětech?

Nic, jsou skvělé. To jim ale neříkám, aby nezvlčely a nezpýchly.

Nevadí, že to třeba budou číst?

Asi ani nevadí. Už mě asi mají dávno prokouknutého. A pro jistotu pro moje děti, pokud to budou číst, dodávám, že by se měly polepšit.

Co tě těší na dětech?

Že je s nimi legrace a jsou bezprostřední a jsou to moji kámoši.

Jak nejlépe vychovávat děti?

Jít sám příkladem a brát je jako parťáky.

Jak si žije Karavana otužilců Nová Paka?

Dobře. Sami už toho moc nenaplaveme. Doby, kdy jsme byli tři roky po sobě nejlepší v ČR, už jsou dávno pryč. O to více se zaměřujeme na děti, ať už se jedná o tábor, pochody, nebo mladé bazénové plavce.

Čemu rozumíš?

Trochu sám sobě, trochu práci, kterou dělám. Snažím se rozumět ostatním lidem, hlavně těm nejbližším.

Čemu nerozumíš?

Na 100 % nerozumím ničemu, ale tak to má být. Jak již bylo řečeno kdysi dávno: Vím, že nic nevím.

Oblíbená historická doba?

Starověký Řím a druhá polovina 19. století.

Na čem ujíždíš?

Nějaká závislost? Mám hodně rád pivo. Mám rád silný černý tabák, ale jsem spíše nekuřák.

Oblíbený starosta?

Tohle je ale hloupá otázka! Bude to vypadat nevěrohodně a propagandisticky.

Jen odpověz

Josef Cogan.

Máš rád volby?

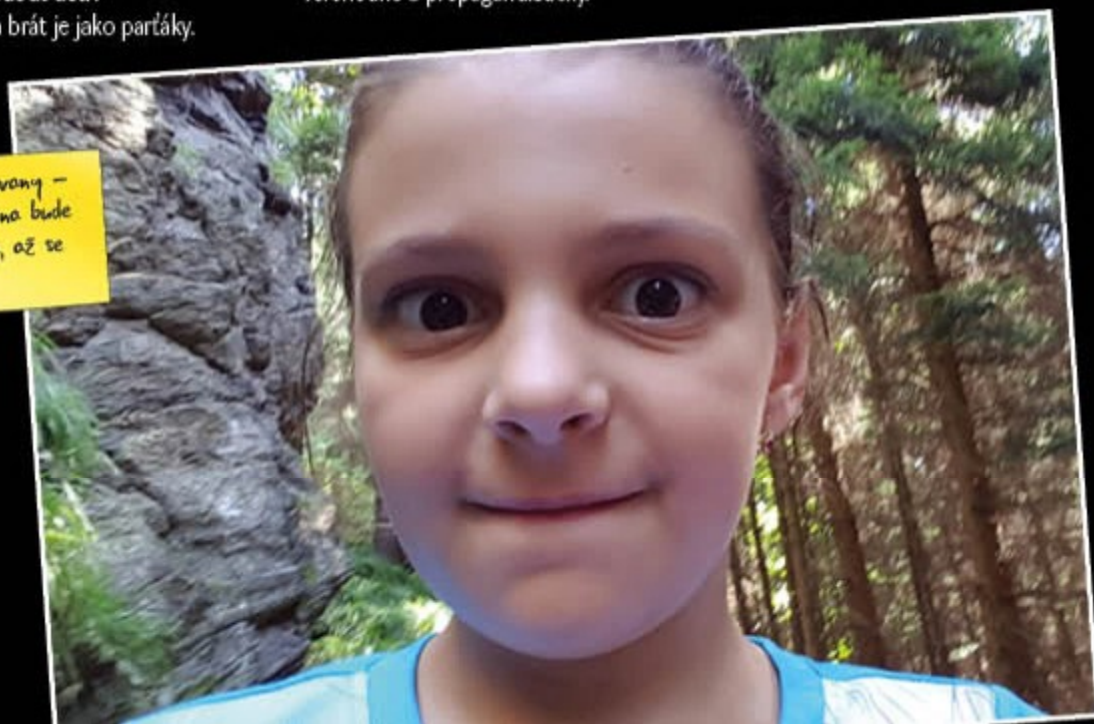
Ano, moc. Líbí se mi i losování, když si děti stihnou, kdo jde první na řadu. O tom to totiž vlastně je. Mít možnost vystřídat se. Ve starém Řecku tak demokracie začínala, jednoduše jednoho občana vylosovali a ten jim pak jeden rok dělal šéfa, a po roce losovali znovu.

Baví tě tenhle rozhovor?

Co mám na to odpovědět? Baví, když už to musí být. Hlavně to ale zbytečně nenatahovat.

OK. Poslední otázka. Vzkaz budoucím generacím?

Hlavu vzhůru a mějte se rádi. P. S.: Radši ale nechci vědět, jaký vzkaz by budoucí generace poslala nám, neboť kromě moudrosti předků jim bohužel také předáváme zamořenou planetu a doutnající konflikty mezi lidmi a národy.

Tábor Karavany - neteř Zuzana bude určitě ráda, až se uvidí

IV. KANDIDÁTI

3 VÁCLAV PAČESNÝ

Vyrovnaný rozpočet, dotace, financování investic

Stejně jako před čtyřmi lety mohu nabídnout odborné ekonomické znalosti a bohaté zkušenosti auditora a daňového poradce. Jako předsedovi finančního výboru jsou mi rozpočtové zásady (včetně pravidla vyrovnanosti příjmů a výdajů) nadřazené nad všemi ostatními politickými úkoly a cíly. Upřednostňuji rozpočtovou kázeň před partikulárními zájmy, a to i v případě svých nejbližších kolegů. Snažím se, abychom dodržovali dohodnutá obecná pravidla, i když se to zrovna „nehodí“. Město bohatne, příjmová stránka rozpočtu se každý rok navyšuje. Je dobře, že město se přesto snaží přiměřeně šetřit, což přináší dvě velké výhody. Jednak jsme schopni za vlastní peníze bez zadlužování zvládnout i tak velké investice, jako byla výstavba bazénu či nyní startující rekonstrukce MKS. Za druhé je také důležité to, že město má určité rezervy pro případ, že přijde krize a příjmy města poklesnou. V případě dotací je potřeba hledět zejména na prospěšnost akce pro Novou Paku. Stává se tedy, že i velké akce postavíme bez dotací, pokud je není možné získat, a na druhou stranu nežádáme o dotační podporu u věcí, u kterých si nejsme jistí, že je Nová Paka skutečně potřebuje. To nic nemění na tom, že město stále usiluje o získávání evropských, státních, krajských či jiných dotací, zodpovědně a odborně se tomu velmi věnuje a dosud je úspěšné.

Svoboda projevu, otevřená diskuse, veřejná jednání a hlasování, ankety, referenda

Svoboda projevu je pro mě osobně klíčová na všech úrovních. Nelze omezovat svobodu hlásat jiný názor jen proto, že se mi nelíbí, je mi nepříjemný, i když jsem přesvědčen, že se jedná o názor nesprávný, hloupý či zlý. Samozřejmě nemusím s cizím názorem souhlasit a chovat se podle něho. Na druhou stranu je důležité umět v rámci kultivované debaty druhý názor vyslech-

nout, respektovat jeho nositele a hledat v něm obohacení našich myšlenek, nastavení zrcadla a jiný úhel pohledu. Veřejná debata nemá být duel, střet, zápas dvou osob, jak nám často média a politici předvádějí, ale má to být dispute, rozmlouvání, přemýšlení, probírání z různých konců s cílem najít nějaká řešení, výsledek k věci s tím, že všichni, kdo se debaty nějak účastní, mají pozitivní body a svým dílem společně přispívají cíli, přestože mohou mít rozdílné názory (to nemá být chyba, ale naopak výhoda, šance společně vymyslet více). Přestože se snažíme, tak máme v tomto ohledu určitě zřetelné rezervy. Zajímají nás jiné názory, a to i v případě, že se nakonec rozhodneme podle svého. Zapojit občany do veřejné debaty je pro město nesmírně důležité, ať již tím, že na web města umístí fotku s nefunkčním kanálem v ulici, vyjádří svůj názor v anketě, nebo napíše článek do Achátu či osobně přijdou na zastupitelstvo či odborný výbor. V Nové Pace musí platit, že každý občan se na půdě města (časopis Achát, web města, jednání orgánů města) může vyjádřit nejen ke všem zásadním a strategickým záležitostem města, ale k úplně čemukoliv, co uzná za vhodné.

Údržba a obnova zeleně. Respekt k přírodě a krajině. Hrozba sucha. Hospodaření s vodou v krajině.

Tak jako má město v dobré kondici finance, snaží se řádně udržovat, opravovat, rekonstruovat své nemovitosti včetně silnic a chodníků, nesmíme zapomínat ani na dobrou kondici životního prostředí, na zeleň ve městě a v přírodě, na stabilitu a zranitelnost přírody. Město se o zeleň stará. Obnovujeme parky. Technické služby se příkladně starají o květiny a zeleň ve městě. V lesích na hranici města vznikají lavičky, běžecké trasy, rozvolnění stromů jako u Bahňáku či v okolí sjezdovky umožňuje lepší možnosti pro piknik, hraní si s dětmi apod. Zalesnili jsme některé nevyužité plochy. Naše město již za éry starosty Petra Kuřika začalo s tříděním odpadů, byli jsme jedni

z úplně prvních v ČR. Třídění odpadů je stále naše priorita. Myslíme na možná vylepšení systému, na osvětu a vzdělávání zejména mládeže. Nejen v návaznosti na letošní horké a suché léto se domnívám, že je čas se posunout opět o krůček dál a začít komplexněji řešit otázku vody v krajině a také krajinu jako takovou. Není důležité, zda zas budeme mezi prvními. Klíčové je to, že je to podle mého názoru správný a potřebný krok. Některé věci máme ve své moci, například můžeme postupně přizpůsobit druhovou skladbu lesů v městských lesích předpokládané změně klimatu. Můžeme rovněž zpracovat určitou koncepci, rady, doporučení, vysvětlení a osvětou působit na občany, a především mládež. Jsem přesvědčen, že v této oblasti je to potřebné, neboť řada informací není veřejně známých a na druhou stranu se i v médiích v tomto ohledu někdy prezentují nepřesnosti a dezinformace. Například není v pořádku, že po povodních se vše napře do protipovodňových opatření, a teď zase všichni budou hledat opatření proti suchu. Voda je jen jedna a správná opatření v krajině pomáhají jak z pohledu povodní, tak sucha. Je však třeba sezónně změnit některé způsoby chování. Tak jako se v zimě oblékáme a létě svlékáme, tak i v průběhu roku jsou období mokřejší a období sušší a tomu bychom měli své chování přizpůsobit tak, aby celkový systém vody v krajině byl mocnější a stabilnější i v případě, že bude trvale méně srážek a zároveň vyšší teplota. Nová Paka má velké zásoby pitné vody, ale v krajině vody ubývá, pokud nechceme, aby nám uschla, je čas začít o tom přemýšlet. Pro inspiraci můžeme vzít mnoho příkladů odjinud, ať již je to například Izrael a jeho „zázračné“ hospodaření s vodou v podmínkách pouště, či někteří zemědělci na jihu Moravy, kteří za pomoci výsadby remízků a návratu k organickému hnojení (sláma a hnůj) nejen výrazně zvýšili množství vody v krajině, ale i výnosy své zemědělské produkce (což byla jejich hlavní motivace).